

LBRIS

We know
books

DANIEL NIȚOI

a r t e

**Atac la
moralitate**

Teatru

UNIVERSUL ACADEMIC

Acțiunea se petrece în provincie, într-o cameră de hotel, cu o seară înainte de susținerea bacalaureatului. Camera de hotel este utilată și aranjată după gustul scenografului și nevoile regizorului.

„Atac la moralitate”

(comedie)

Scena 1

Profesorul intră în cameră nervos.

Profesorul:

Doamne! Sper că nu m-a văzut nimeni. Ce lume nebună! Să vă duceți naibii cu toții! Și eu am învățat la timpul meu, da? Cretinilor! Mi-am pierdut mai bine de 20 de ani din viață învățând, da? Și încă mai învăț! Stau să trec toți tâmpiții... Țștia ne omoară! Ne bagă în pământ... Bine era când vă strângea ăl' bătrân de pe drumuri... Nu vă plăcea cartea... la muncă tată!... la împins vagoane, la parcat muște, la frezat ciocănitari sau la ce mama naibii îi puneau să facă. Numai să nu stea acasă să golănească. Acum s-a întors totul cu fundul în sus. Ția care trebuiau să se ducă la munca de jos și-au luat merțane și ne trimit pe noi la munca de jos.... că degeaba ne-om fi frecat noi coatele pe băncile facultăților. Ți-ai dracu să fiți cu politica voastră! Ți țin părinții în puf ... „Vaiiii săracuuuuu! dacă nu-i place cartea! Să-l omor?! E băiatu mamei, cum să-l oblig să învețe?!”. O să vedeți voi când v-o da șuturi în cur. Că nu-i învățați cum să-și respecte familia, cum să respecte oamenii

din jur. Dau peste pietoni pe trecere și peste jumătate de oră mută trecerea de pietoni. Îl omoară în Dorobanți și găsește imediat zece oameni care să jure că în acel moment el se afla la o acțiune caritabilă de îngropat pisici ... Mama lor de golani! Și eu mă chinui pe un amărât de salariu și îmi învăț copiii cum să fie corecți și cinstiți ca să-și ia flegme de laăștia... Asta-i viață?! Și ca să supraviețuim facem voluntariate prin toată țara pe la bacalaureate că doar-doar ne-or plăti și nouă ore suplimentare. Nici măcar condiții decente nu ni se oferă. Ne cazează în hotelurile astea îngălate. Pun pariu că și hotelul ăsta e al vreunui parlamentar ceva... Mai dă-i dracu... Stau să mă gândesc la toate prostiile... Ce bun ar fi un duș cald...Sper că măcar atât să aibă și ei bun: apa caldă.

Se dezbracă și intră la duș.

Scena 2

Intră camerista să facă curat. Iese profesorul din duș doar cu un prosop înfășurat în jurul corpului și o surprinde pe cameristă.

Profesorul:

(se întoarce cu fața la perete ca și cum el ar trebui să-și ferească privirea) Ah! Mă scuzați! Ies imediat dacă aveți treabă... N-am știut că la ora asta mai treceți să aranjați prin camere...

Femeia:

Ah! Nuuu! La ora asta nu! Dar...

Profesorul:

Dar ce?

Femeia:

Dumneavoastră sunteți o excepție.

Profesorul:

Cum adică!? O „excepție”.

Femeia:

Dumneavoastră trebuie să fiți tratat mai bine și d-aia!

Profesorul:

Mda...Vă mulțumesc frumos! Dar nu este cazul... Sunt un om simplu. Pot aranja și eu patul după ce mă trezesc așa că nu e cazul să treceți așa de des... Cel mult să schimbați prosoapele.

Femeia:

Stați liniștit! Și-așa n-avem prea mulți clienți! Și pe aceștia pe care îi avem acum trebuie să-i facem să se simtă cât se poate de bine! Mai ales un ditamai profesorul ca dumneavoastră...trebuie să fie tratat exemplar ca să poată lua cele mai bune decizii!